

בעק כוזות

1. נאיר את העצה אפקות, כשה $\sigma = 6$, (חבר את הפרקות $104 = 44 + 60$) ממקור
נמי למיות $6 = 60 - 104$

2. נתנה כמו עלאה במאגז רבועים $0.1 \cdot 0.2 = 0.02$ (נתנה את גודל החבר
במאג רבע $3 \cdot 4 = 12$ אכן הנתונה היא $\frac{12}{0.02} = 400$ (גאות)

3. נמצא במסור במאונך:
$$\begin{array}{r} 57.5907 \\ - 46.5606 \\ \hline 11.0301 \end{array}$$

הנתונה היא : 11.0301

4. נכפל את 2 המספרים הנמקוה ולא הנוקדות העשויות

שלב א':
$$\begin{array}{r} 46031 \\ \times 611 \\ \hline 46031 \\ 46031 \\ 276186 \\ \hline 28124941 \end{array}$$

שלב ב': נכפל את מס' המקומות שנמצאים
אחרי הנקודה - יש 4 ספרות מ'מין
אנך אכן הנתונה היא 2812.4941

5. נבדוק מהו שווה לשבר $\frac{8}{7}$ בהרחבה, אם מחזקים פי 3 הנתונה היא $\frac{24}{21}$

6. נכתוב על הנתונות ונחבר את המספרים ונבדוק אם סכומם הוא 19, ישנו
הפרדה אחרת בסכומה הוא 19 זאת הנתונה $2, 1, 3, 7, 6$
הם עוקבים.

7. המספר הניצב בראש הוא 4 כי הוא לא מתחלק ב-6 ולא שארית

8. טענה: כי מצאנו ממוצע של כמה מספרים עוקבים, נמצאו את המספר המצטט
(הוא שווה לממוצע).

אכן "נמצא" לנו את הנגזר שהוא שווה ל-6.

9. מהמספרות על הנתונות נמצא את הנתונות שכן לא אקרות : $2, 6, 4, 9, 3$
1- $0, 3, 7, 6$ וכעת נבדוק את המספרים של 2 הנתונות שנותרו. כך
אומת מנתן סכומה שווה ל-15. אכן הנתונה היא $0, 6, 5, 4, 0$

10. נבדוק כמה שקף בדקה צינן סה"כ $12 \cdot 100 = 1200$, ככל שזו שקיות מוצאים חרף
לכן היא מצאה $10 = \frac{1200}{420}$, 10 חרקים.

$$\frac{90 \cdot 2 + 100 \cdot 2.5 + 92 \cdot 1 + 95 \cdot 1.5}{2 + 2.5 + 1 + 1.5} = \frac{664.5}{7} = 94.9$$

סך הממונה הממוצע

סך הממונה הממוצע 94.9

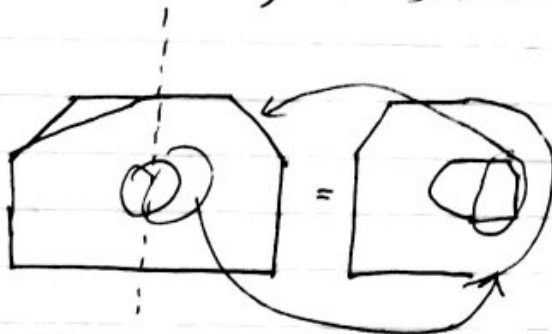
אנלוגיות צורניות:

1) האנלוגיות ~~הדדוקטיביות~~ ניתנות לזיהוי 2 טיפוסים שבהתאונה השאלות צוברות
א. איך ליצור את הצורה הימנית.
ב. להפוך את הצורה P.

2) האנלוגיות ~~הדדוקטיביות~~ ניתנות לזיהוי כי החלק שבבואה גשחור הוא
המתקבל ~~החלק~~ והצד השני של הוא הא צבע הפוך (משמור לבן)
בפתרון:

א. לקבל את החלק השחור לכיוון החלק האבן
ב. להפוך את הצבעים (הצד השני א החלק השחור הוא לבן).

3) יתקין את אנלוגיות הדדוקטיביות - 2 בדיוק באמצע ומתאימים את
הצד הימני עם הצורה התיכונה בסנימית

4) נפרש לבחון איזו פריסה תיצור את הקוביה המוצפת
בתמונה כל שני הפריסות אינן מאפשרות זאת.

5) מוצאים לפניהם מספר צורות דב המרכיבות צורה אחת
יש ליצוא איזו צורה אפשרית

אילויות האלויות:

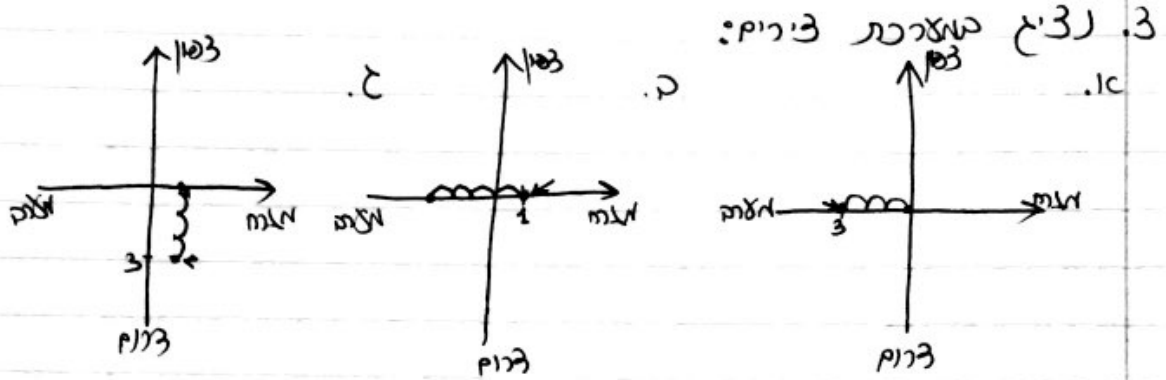
א) ~~אליהו~~ הוא משרה השמש לצבייה בזכריות - הסתכלות ברוב היום.
ואילו מיקרוסקופ שמש לבחנת חלקיקים קטנים, כגון תאים.

ב) השמש העיקרי בני הוא אבאיר באמצעות דבר מה (לדוג' מלך בית)
- כך תפקידו של המקרר הוא לקרר

ג) באמיר הוא מחלק האטום של האט-הצמרת. כפי שיש הטו החלק האטום של הבית
אכן יש בהקשר של בית זו התשובה תכונה.

הקנת הוראות

1. רצ"ב את המספרים שנתנו לנו והסתכלו 'יהי' 736.
2. המיקום של האות ג הוא 3 והאות ז הוא 11 ואם האות נכאמצעית היא $7 = \frac{11+3}{2}$, האות במקום ה-7 היא 5.

- הכוון מ"ן צדום - מל"ת.
4. ת' כמורה א-ש' האול והיא מופיעה אחריה, לפי התשובה היא ש'.
 5. האות 10-4, 2-8, 3-3, 1-1, 14-1, 5-5. (התשובה היא אונרטיה לצדו סידור האותיות).
 6. המסומן היא נחמה, כי ש' הוא המ"ס שבו נמצא. (המורה שדומה א"ס'ו).
 7. התשובה היא מתקב - כי באר מילה של צדו ספצ"פ, לעומה לא ש' המילים ין קטורז'.

פרק הבנת הנקרא

1. בקטע נכתב כי: "בבעיות ח"י יום-יום...אם המצב הוא מעשי אין מנוס להכרעה..." וכי בהכרעה כזו נשתמש בחשיבה בכלים שאינם רק הגיוניים - ולכן ניתוח כזה יוביל לתוצאות טובות, אך פחות מדוייקות מחומר פשוט/בעיות החוזרות ונשנות.
2. תשובה זו היא המדוייקת ביותר כיוון שהיא הכוללת ביותר. המחבר מציב את החשיבה המתמטית כפותרת בעיות עם נתונים קבועים. לגבי בעיות נזילות ורב-תחומיות יותר, דעת המחבר היא שיש צורך בחשיבה מסוג אחר.
3. המחבר מתרעם על אנשי מדע שמרימים ידיים ברגע שנתקלים בבעיות מופשטות מפני שאין ביד הכלים שלהם להגיע לתשובה מדוייקת. הוא קורא לאמץ דרך מחקר שתיתן תשובות גם לשאלות מופשטות יותר, הגם שהתשובות יהיו מדוייקות פחות מהתשובות הניתנות בבעיות פחות מופשטות.
4. נכתב בקטע כי: "לפתרון מצבים מורכבים ונזילים דרושה חשיבה המתמודדת עם יחסים" - למצבים אלו לא ניתן לתת תשובות מדוייקות בעזרת חישובים.
5. קטע זה הוא טיעון. הטיעון הוא כי על החוקרים לאמץ דרכי מחשבה חדשות על מנת לתת פתרונות לבעיות שעד היום המדע לא התמודד איתם.
6. חשיבה זו מתוארת כ"חשיבה המתמודדת עם יחסים, חשיבה שתרה אחרי נקודות מפגש בין תחום לתחום". סוג חשיבה כזה יפיק תשובות לבעיות שלא ניתן לתת עליהן תשובות על ידי שימוש בשיטות חישוב מתמטיות מדוייקות.
7. המחבר מצטט את אריסטו במשפט שאומר את עניין זה בדיוק, בכדי לאשש ולחזק את דבריו שלו בעצמו - משמע שדעה זו מקובלת על המחבר וכמובן על אריסטו בעצמו שאמר את הדברים.